

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111219742
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1111219742.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: H. J., B.. XX.XX.XXXX, J. XX, XXX XX V. B., právne zastúpený: Mgr. Ianko Troiak, advokát, Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, IČO: 45 022 429, intervenient: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/86/2011-135 zo dňa 14.04.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/86/2011-135 zo dňa 14.04.2016 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu zamietol a zároveň žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanému vo výške 298,- eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.06.2011 domáhal voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie zo dňa 10.01.2011, sp. zn. II/2010-2839, a to podľa § 40 ods. 1 písm. g) a h) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), t.j. preto, že boli dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona a tiež preto, že bola porušená zásada rovnosti.

Uznesením zo dňa 10.09.2014 súd prvej inštancie pripustil vstup občianskeho združenia Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, do konania ako vedľajšieho účastníka konania na strane žalobcu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko žalobca nepreukázal, že bol v priebehu rozhodcovského konania procesne znevýhodnený alebo diskriminovaný. Mal za to, že dôvody na obnovu konania neexistovali. Uviedol, že jeho nárok na úhradu dlhu voči žalobcovi existoval a neboli splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Žalobca vo vyjadrení uviedol, že zrušením rozhodcovského rozsudku by pre neho nastala výhodnejšia situácia, keďže ak by aj následne bolo rozhodnuté o povinnosti zaplatiť akúkoľvek sumu, takýmto rozhodnutím by boli priamo spolu zaviazaní na úhradu aj dedičia po nebohom spoludlžníkovi.

Žalovaný následne poukázal na to, že žalobca v konaní pred rozhodcovským súdom svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi a tiež na skutočnosť, že nebol daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) zákona o rozhodcovskom konaní.

Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. II/2010-2839 zo dňa 10.04.2011 boli žalobca v 1. rade H. J. a v 2. rade Y. X., spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť žalovanému sumu vo výške 1.419,15 eur spolu úrokom z omeškania vo

výške 9,00 % ročne zo sumy 1.141,20 eur od 13.02.2010 do zaplata, ako aj trovy rozhodcovského konania, do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

V predmetnom rozhodcovskom rozsudku sa uvádzalo, že žalobca (v terajšom spore v procesnom postavení žalovaný) sa domáhal voči žalovanému v I. rade (v terajšom procesnom postavení žalobca) a žalovanému v 2. rade (nebohý Y. X.), pôvodne zaplata sumy 1.672,84 eur s príslušenstvom a náhrady trov rozhodcovského konania, titulom zmluvy k účtu č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi Slovenskou poisťovňou, a.s. a žalovanými (teraz v procesnom postavení žalobca), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver v celkovej výške 50.000,- Sk s lehotou splatnosti 20.07.2008. Súčasťou predmetnej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s.. Následne došlo Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2006 k platnému postúpeniu pohľadávky postupníka - žalovaného (v predmetnom spore v procesnom postavení žalobca). Žalovaní v 1. a 2. rade po postúpení predmetnej pohľadávky svoj dlh čiastočne plnili, a to 17.08.2007 sumu 49,79 eur novému žalobcovi ako novému veriteľovi, čím vlastne uznali zmenu v osobe veriteľa. Z obsahu rozhodcovského spisu mal súd preukázané, že H. J. i Y. X. prevzali výzvu na vyjadrenie, k žalobe sa však nevyjadrili, nenavrhli žiadne dôkazy. Rozhodcovský súd po vykonanom dokazovaní vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 40 ods. 1 a 2, § 41 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní a dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodná. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade nebola preukázaná existencia skutočností podmieňujúcich obnovu konania, súd preto žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanému vo výške 298,60 eur.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje podanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, keďže súd prvej inštancie sa dostatočne, jasne a zrozumiteľne nevyšporiadal so žalobcovými tvrdeniami a zároveň mal za to, že dané rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd nedostatočne prihliadol na postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, pričom poukázal na to, že aj vo vyjadrení zo dňa 06.04.2016 napadol neplatne dojednanú rozhodcovskú doložku v zmluve o úvere, keď táto s ním nebola individuálne dojednaná, a preto ju žalobca považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015 mal za to, že na daný prípad sa mali aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre neho, ako spotrebiteľa, výhodnejšie. Poukázal tiež na zmatečnosť napadnutého rozsudku, ktorý obsahoval nepresnosti a chyby týkajúce sa najmä termínov pojednávania. Okrem toho namietal že konajúci súd mal žalobcovi priznať náhradu trov konania len za tri úkony. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie, rozhodcovský rozsudok zruší a prizná žalobcovi náhradu trov konania alebo alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 30.11.2016, v ktorom poukázal na to, že žalobca bol v konaní neaktívny a nijakým spôsobom nepreukázal dôvodnosť svojej žaloby, a teda neunesol dôkazné bremeno. Uviedol, že námietku neplatnosti rozhodcovskej doložky namietanú vo vyjadrení zo dňa 06.04.2016, uplatnil žalobca po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na označenie dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a preto ju považoval za bezpredmetnú. Mal za to, že po podaní žaloby nemožno dodatočne a neobmedzene rozširovať dôvody zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, a to z dôvodu právnej istoty. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 228/2013 zo dňa 31.10.2013 žalobca uviedol, že dodatočné uplatnenie dôvodov po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby o zrušenie tuzemského rozhodcovského rozsudku, podľa jeho názoru, nie je možné. Vzhľadom na uvedené zastával názor, že napadnutý rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/86/2011-135 zo dňa 14.04.2016, uznesením č.k. 4 Cob/30/2017-154 zo dňa 02.03.2017 odmietol ako oneskorene podané a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Následne Najvyšší súd SR na základe dovolania podaného žalobcom rozhodol tak, že uznesením č.k.

5 Obdo/9/2018-180 zo dňa 26.04.2018, právoplatným dňa 12.06.2018 napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4 Cob/30/2017-154 zo dňa 02.03.2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

9. V prvom rade odvolací súd považuje za dôležité poukázať na najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo14/2014). Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nezohľadnil ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, v zmysle prechodných ustanovení, účinných ku dňu 01.04.2004 a 01.01.2008. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že súd prvej inštancie sa nevyšporiadal s obranou žalobcu týkajúcou sa jeho postavenia ako spotrebiteľa. Súd prvej inštancie v konaní nepostupoval správne, keď neskúmal platnosť, resp. neplatnosť dojedanej rozhodcovskej doložky, pretože podľa tvrdenia žalobcu, táto s ním nebola individuálne dojednaná, v dôsledku čoho by išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Dôležitá je tiež skutočnosť, že manžel žalobkyne zomrel v roku 2010, a preto bol napadnutý rozhodcovský rozsudok vydaný v čase, keď v ňom označený žalovaný v 2. rade bol už viac ako 8 mesiacov mŕtvy, a teda nemal procesnú subjektivitu. Napriek tomu, že ide o procesnú podmienku konania, ktorej nedostatok predstavuje neodstrániteľnú vadu konania, túto skutočnosť súd prvej inštancie v konaní neskúmal a vo svojom rozhodnutí nezohľadnil.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné, nakoľko konajúci súd neuviedol ako sa vysporiadal s argumentáciou žalobcu a svoje právne závery dostatočne a presvedčivo neodôvodnil.

10. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie rozsudku súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2, 3 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné. Tieto požiadavky rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa.

11. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994,

séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

12. Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. US 115/03).

13. So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 31Cb/86/2011-135 zo dňa 14.04.2016 podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd vec opätovne prejedná v intenciách vyššie uvedeného, predovšetkým prihliadne na ustanovenia o ochrane spotrebiteľa v Občianskom zákonníku v zmysle prechodných ustanovení účinných ku dňu 01.04.2004 a 01.01.2008, preskúma platnosť namietanej rozhodcovskej doložky z hľadiska, či táto bola individuálne dojednaná, bude sa zaoberať námietkou žalobkyne o nedostatku procesnej subjektivity jej manžela (pôvodne žalovaného v 2. rade) v čase vydania rozhodcovského rozsudku, zaujme nové stanovisko v prejednávanej veci a určí ďalší postup v konaní.

14. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o náhrade trov konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).